

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

nr. 232.001 van 28 juli 2015
in de zaak A. 216.441/IX-8685

In zake: 1. XXXX
 2. de GEMEENTE ZOERSEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Stijn Verbist en Lize Vandersteegen
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Graaf van Hoornestraat 51
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen:

 de VLAAMSE GEMEENSCHAP
 die woonplaats kiest bij de juridische cel van de
 afdeling Advies en Ondersteuning onderwijspersoneel
 gevestigd te 1210 Brussel
 Hendrik Consciencegebouw
 Koning Albert II-laan 15

Tussenkomende partij:

 Barbara Verlinden
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 juli 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van 2 juli 2015 van de Kamer van het College van beroep voor het gesubsidieerd onderwijs waarmee de evaluatie dd. 18 mei 2015 van [...] Barbara Verlinden met als eindconclusie ‘onvoldoende’ wordt vernietigd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 23 juli 2015 heeft Barbara Verlinden gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juli 2015, om 11 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Verbist, die verschijnt voor de verzoekende partijen, adviseur Marleen Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Elke Goossens, die loco advocaat Pascal Lahousse verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste verzoekende partij is directeur van de gemeentelijke basisschool Beuk & Noot te Zoersel. De tweede verzoekende partij is de inrichtende macht van de voornoemde school.

3.2. De tussenkomende partij is sedert september 2000 onderwijzeres aan de gemeentelijke basisschool Beuk & Noot te Zoersel, waarvan 12 jaar als onderwijzeres in het tweede leerjaar. Als tijdelijk aangestelde van doorlopende duur is ze voor het schooljaar 2014-2015 belast geweest met een halftijdse opdracht als klastitularis van het tweede leerjaar en voor de andere halftijdse opdracht als ambulante leerkracht in verscheidene klassen rond ICT-competenties.

3.3. Op 8 maart 2010 wordt voor de tussenkomende partij een geïndividualiseerde functiebeschrijving opgemaakt.

3.4. Op 10 januari 2014 heeft een evaluatiegesprek plaats tussen de tussenkomende partij en de eerste verzoekende partij, eerste evaluator, in aanwezigheid van V. D. B., tweede evaluator. De evaluatieperiode wordt afgesloten met een evaluatieverslag met de eindconclusie “onvoldoende”. Dit evaluatieverslag wordt dezelfde dag aan de tussenkomende partij overhandigd. Tegen deze negatieve evaluatie stelt de tussenkomende partij geen beroep in.

3.5. Op 28 april 2014 heeft de eerste verzoekende partij een functioneringsgesprek met de tussenkomende partij.

3.6. Begin mei 2014 hebben een drietal contacten plaats tussen ouders en de directie. Deze ouders hebben vragen bij de taakuitoefening door de tussenkomende partij. Van de geuite bezorgdheden op 5, 7 en 13 mei 2014 wordt op 8 en 14 mei 2014 een verslag opgesteld dat door de tussenkomende partij voor kennisname wordt ondertekend op 23 juni 2014.

3.7. Op 23 juni 2014 is er een opvolgingsgesprek tussen de eerste verzoekende partij en de tussenkomende partij.

3.8. Op 22 augustus 2014 wordt een functiebeschrijving opgemaakt met een wijziging van de persoons- en ontwikkelingsgerichte doelstellingen. Deze

functiebeschrijving wordt ondertekend door de tussenkomende partij en de eerste verzoekende partij als eerste evaluator.

3.9. Op 19 november 2014 vindt er een functioneringsgesprek plaats tussen de tussenkomende partij en de eerste verzoekende partij in aanwezigheid van V. D. B., tweede evaluator.

3.10. Op 3 november 2014, 26 november 2014 en 10 februari 2015 zijn er klasbezoeken door de eerste verzoekende partij. Hiervan wordt telkens een verslag opgemaakt dat aan de tussenkomende partij wordt overhandigd en vervolgens met haar wordt besproken.

3.11. Op 31 maart 2015 vindt er, op vraag van de tussenkomende partij, een nieuw klasbezoek plaats door de eerste verzoekende partij. Van dit klasbezoek wordt eveneens een verslag opgemaakt dat door de tussenkomende partij voor kennisname wordt ondertekend en aan haar wordt overhandigd.

3.12. Op 18 mei 2015 is er een evaluatiegesprek tussen de tussenkomende partij en de eerste verzoekende partij, eerste evaluator, in aanwezigheid van V. D. B., tweede evaluator.

Eveneens op 18 mei 2015 wordt een evaluatieverslag opgemaakt met de eindconclusie “onvoldoende”. Dat verslag wordt dezelfde dag overhandigd aan de tussenkomende partij.

3.13. Op 4 juni 2015 stelt de tussenkomende partij tegen dat evaluatieverslag en de eindconclusie ‘onvoldoende’ een beroep in bij het College van Beroep voor het gesubsidieerd officieel onderwijs.

3.14. Op 2 juli 2015 vernietigt de Kamer van het College van Beroep voor het gesubsidieerd officieel onderwijs de evaluatie van 18 mei 2015 van de tussenkomende partij met als eindconclusie ‘onvoldoende’.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

4. De tussenkomsde partij blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek tot tussenkoms worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid

7. De verzoekende partijen lichten de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt toe:

“71. Verzoekende partijen hebben het bestreden besluit, dat hen werd bezorgd bij brief van 9 juli 2015 op vrijdag 10 juli 2015 ontvangen. Huidig verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingesteld op dinsdag 14 juli 2015 en werd derhalve tijdig ingesteld. Verzoekende partijen hebben zich gedragen op een wijze die overeenstemt met de uiterst dringende noodzakelijkheid waarop zij zich beroepen.

72. Op 1 september 2015 start een nieuw schooljaar. In de ogen van verzoekende partijen, en blijkens tal van stukken uit het evaluatiedossier, is mevrouw Barbara Verlinden niet in staat om op pedagogisch verantwoorde wijze haar taak als onderwijzeres aan de Gemeentelijke Basisschool Beuk en Noot te Zoersel te vervullen. Verzoekende partijen menen dat mevrouw Barbara Verlinden onbekwaam is om haar taak als onderwijzeres uit te voeren. Verzoekende partijen vrezen terecht dat indien mevrouw Barbara Verlinden op 1 september 2015 haar functie als onderwijzeres opnieuw zou opnemen, er een ernstig risico bestaat dat zowel de kinderen als de school hierdoor ernstig schade zullen ondervinden. Het risico in hoofde van de kinderen betreft pedagogische schade, het risico in hoofde van de school betreft reputatieschade. De realiteit van dit risico blijkt uit de volgende feiten

- Op 5 mei 2014 benadert een vader van een leerling de directie om zijn bezorgdheden te kunnen uiten omtrent de gerichte opvolging van zijn zoon door mevrouw Verlinden.

- Op 7 mei 2014 staat er een overleg gepland met een ouder van een meisje wiens overstap naar het derde leerjaar onzeker is. Gelet op deze moeilijke boodschap werd er op deze datum een overleg gepland met de ouders, de directie, het CLB en mevrouw Verlinden als klastitularis. Mevrouw Verlinden vergeet echter de afspraak wat voor de directie een zeer vervelende situatie oplevert. De directie confronteert mevrouw Verlinden met dit gebeuren en duidt op haar verantwoordelijkheid. Mevrouw Verlinden geeft aan dat ze het niet meer kan waarmaken in de klas, dat haar hoofd vol ‘chaos’ zit en dat ze niet meer helder kan denken. Mevrouw Verlinden zegt dat ze op zoek zal gaan naar medische hulp. De directie vraagt om haar zo snel mogelijk op de hoogte te brengen van mogelijk ziekteverlof zodat zij dan de nodige stappen kan ondernemen voor het aanstellen van een interim. Op 8 mei 2014 verneemt de directie van een collega dat mevrouw Verlinden naar de dokter is.

- Op 10 mei 2014 is het schoolfeest. De zorgcoördinator neemt de taak op zich om de klas van mevrouw Verlinden op orde te brengen. Zij treft een complete chaos aan. Tijdens de periode van afwezigheid merkt de directie bovendien op dat er verschillende dingen mislopen in de klas van mevrouw Verlinden. Zo werden er thema’s niet behandeld, herhalingslessen niet gemaakt en er worden ook lege toetsen aangetroffen, enz.

- Op 13 mei 2014 komt opnieuw een ouder van een leerling naar de school om enkele bezorgdheden omtrent de begeleiding door mevrouw Verlinden te uiten. (Stuk 1c)

73. Daar komt nog bij dat mevrouw G. aan het college van burgemeester en schepenen heeft geschreven dat zij overweegt ontslag te nemen indien mevrouw Verlinden alsnog zou terugkomen als onderwijzeres in haar

school (stuk 29). Mevrouw G. is een uitstekende en zeer geliefde directrice die er om bekend staat zich tot het uiterste in te spannen om het beste uit de leerkrachten te halen. (zie ook stuk 22). Zij heeft enorm veel tijd en energie geïnvesteerd in het begeleiden en opvangen van mevrouw Verlinden. Gedurende jaren werden alle mogelijke maatregelen genomen (m.i.v. externe begeleiding!) om het slechte functioneren van mevrouw Verlinden te remediëren. Mevrouw G. ziet, gegeven het gebrek aan gestage positieve evolutie en het voortdurend hervallen van mevrouw Verlinden, niet welke maatregelen zij als directrice nog kan nemen. Zij is, terecht, zeer verontrust over de school, over de leerlingen en over de leerkrachten voor het geval mevrouw Verlinden zou terugkomen. Mevrouw G. weet nu al dat een eventuele terugkomst van mevrouw Verlinden opnieuw zoveel energie en tijd en aandacht zal opeisen dat niet valt in te zien hoe zij nog voldoende motivatie, tijd, energie en aandacht zal overhebben om ter dege de school te leiden, hetgeen nochtans haar basistaak is. Het risico dat zij ontslag zal nemen is reëel en ernstig. Het is om dit risico te voorkomen dat huidige vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingesteld.

74. Op 10 januari 2014 werd mevrouw Verlinden een eerste keer negatief geëvalueerd. Tegen deze evaluatie werd geen beroep aangetekend.

75. Reeds sinds 2004 stellen zowel de vorige directie, als de huidige directie vast dat de situatie zeer problematisch is en dat eiseres niet in staat is om adequaat les te geven of de haar opgedragen verantwoordelijkheden in de school te volbrengen.

76. Zo blijkt dat mevrouw Verlinden niet in staat is

- a. om adequate opvang te voorzien (stuk 2)
- b. noch om haar werk te plannen (stuk 3, 4)
- c. noch om haar schoolwerk tijdig voor te bereiden (stuk 3, 4, 9, 21),
- d. noch om zich mentaal voor te bereiden op haar taken (stuk 3, 9, 21),
- e. noch open staat voor kritiek (stuk 3, 13),
- f. noch erin slaagt om goed samen te werken met collega's (stuk 3, 9, 10, 11, 13),
- g. noch erin slaagt differentiatie te voorzien in de klas (stuk 4, 5, 8, 17),
- h. noch erin slaagt de leerplandoelstellingen te halen (stuk 4, 8, 9, 12, 19, 21),
- i. noch erin slaagt om goed te communiceren met ouders (stuk 5),
- j. noch erin slaagt haar verantwoordelijkheden buiten het lesgeven op te nemen (stuk 5, 6, 11),
- k. noch erin slaagt de kritiek van ouders te accepteren of te weerleggen (stuk 5),
- l. noch erin slaagt haar eigen klas te managen (stuk 5, 12, 18, 19, 21),
- m. noch erin slaagt om pedagogisch-didactisch de juiste aanpak te hanteren (stuk 8, 11, 12, 13, 15, 18, 19, 20),
- n. noch erin slaagt een volwassen houding aan te nemen (stuk 13).

77. Uit het voorgaande blijkt dat mevrouw Verlinden reeds ettelijke malen op verscheidene vlakken kennelijk tekort heeft geschoten. De situatie is zo problematisch dat verzoekende partij niet anders kan dan te besluiten tot een 'onvoldoende' in de bestreden beslissing. Hoewel er op sommige momenten een lichte verbetering merkbaar was, alsook de bereidheid om te

veranderen, werd dit nadien steeds teniet gedaan door een nieuwe negatieve ervaring. Zoals reeds hoger gezegd draagt verzoekende partij de verantwoordelijkheid om kwaliteitsvol onderwijs in te richten. Dit staat of valt met de capaciteiten van de leerkracht, in casu mevrouw Verlinden. Als een leerkracht, zoals mevrouw Verlinden, er niet in slaagt om de juiste pedagogisch-didactische aanpak te hanteren en evenmin erin slaagt de eigen klas te managen, dan is deze opdracht van meet af aan tot mislukken gedoemd. Uit de stukken blijkt duidelijk dat er coaching en begeleiding is geweest gedurende verschillende jaren. Dit heeft echter niet mogen baten, ondanks de coaching capaciteiten van concludante (stuk 22) en van de begeleider van het OVSG, [J. P.].

78. Elk kind heeft recht op kwaliteitsvol onderwijs. Het bestreden besluit brengt dit recht op kwaliteitsvol onderwijs in het gedrang indien mevrouw Verlinden vanaf 1 september 2015 opnieuw aan de slag gaat als onderwijzeres. Als het kwaliteitsvol onderwijs kennelijk niet wordt gerealiseerd in de praktijk, dan is het de taak van de directie om in te grijpen. Doet zij dit niet, dan doet zij niet wat van haar verwacht wordt door de ouders, de inrichtende macht en uiteindelijk ook de kinderen zelf.

79. Mevrouw Verlinden opnieuw voor een klas laten staan houdt ernstige, onder meer pedagogische risico's in voor de kinderen. De huidige vordering strekt er toe pedagogische en andere schade bij kinderen te voorkomen. Indien immers de huidige vordering gegrond wordt verklaard en de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit bij uiterst dringende noodzakelijkheid geschorst wordt, gelden opnieuw de gevolgen van de dubbele negatieve evaluatie en zal het College van Beroep zich mogelijk opnieuw over het ingediende beroep moeten uitspreken.

80. De reputatie van de school staat op het spel. De problematiek rond mevrouw Verlinden is intussen gekend bij de ouders (dit blijkt uit de stukken het feitenrelaas: ouders hebben herhaaldelijk de directie aangesproken op het functioneren van mevrouw Verlinden). Ouders zullen moeilijk aanvaarden dat ondanks het zeer duidelijk en inmiddels algemeen bekend karakter van de functioneringsproblemen die mevrouw Verlinden vertoont, zij opnieuw voor een klas verschijnt terwijl de school zelf hier tegen blijkbaar machteloos is. Een dergelijk gegeven tast onmiskenbaar de goede reputatie van de school aan. De huidige vordering strekt er toe deze reputatieschade te voorkomen.

81. Uit de brief van 13 juli 2015 van mevrouw G. aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel blijkt ook welke belangrijke risico's het op 1 september 2015 opnemen van de functie van onderwijzeres door mevrouw Verlinden zou genereren. Deze persoonlijke en oprechte brief is ingegeven door een diepgaande en persoonlijke bekommernis van mevrouw G..

82. Een bijkomend te vermijden nadeel dat het instellen van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt is, zoals reeds aangehaald, het gegeven dat niet valt uit te sluiten dat indien mevrouw Verlinden terug komt, mevrouw G. ontslag zal nemen als directrice van de school. Mevrouw G. is oprecht zwaar getroffen door het oordeel van het College van Beroep. Zij heeft haar taak als directrice steeds heel erg ter

harte genomen en werd en wordt ook op handen gedragen door haar collega's en door de inrichtende macht. Haar ontslag, dat een mogelijk te vrezen gevolg zou kunnen zijn van het bestreden besluit zou ronduit een drama zijn voor de school.

83. Tot slot weegt de aanwezigheid van mevrouw Verlinden, zoals blijkt uit de verklaring van mevrouw G. eerste verzoekende partij, op de collega's. Het is voor de collega's onbegrijpelijk dat een dergelijk manifest onbekwaam persoon als mevrouw Verlinden toch als onderwijzeres kan blijven optreden. Een dergelijk gegeven heeft een erg negatieve en demotiverende impact op het functioneren van het team. De huidige vordering strekt er toe te voorkomen dat mevrouw Verlinden op 1 september 2015 terug voor de klas staat aldus te voorkomen dat haar aanwezigheid op de school en haar optreden als onderwijzeres de rest van het onderwijsteam zal demotiveren. Dit blijkt uit de brief van mevrouw G. aan het college van burgemeester en schepenen (stuk 29).

84. Een gewone schorsingsprocedure voor uw Raad zal mogelijk niet tijdig tot het gewenste resultaat kunnen leiden. De kans is immers zeer groot dat er middels een gewoon administratief kort geding voor uw Raad voor 1 september 2015 geen uitspraak zal tussenkomen die de dreigende schade aan de kinderen en aan de reputatie van de school kan voorkomen.

85. Verzoekende partij wijst in dit verband nog naar het feitenrelaas en naar de stukken uit het evaluatiedossier, alsook naar de persoonlijke en zeer oprechte brief van eerste verzoekende partij aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel."

Beoordeling

8. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

Op de verzoekende partijen die aldus menen een beroep te kunnen doen op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, rust te dezen de bewijslast om aan te tonen dat zij niet alleen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed en diligentie zijn opgetreden, maar zij moeten tevens aan de hand van precieze, pertinente en concrete gegevens aannemelijk maken dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsings-

procedure te laat zal komen. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift wordt uiteengezet en gestaafd.

9. Volgens de verzoekende partijen blijkt uit het dossier ontegensprekelijk dat de tussenkommende partij niet in staat is om op een pedagogisch verantwoorde wijze haar taak als onderwijzeres te vervullen. Zij zijn dan ook van oordeel dat de tussenkommende partij onbekwaam is. Indien de tussenkommende partij op 1 september 2015 opnieuw haar taak als onderwijzeres mag opnemen, bestaat er een ernstig risico dat de kinderen hierdoor ernstige schade zullen ondervinden en de school reputatieschade zal leiden. Om “de realiteit van dit risico” aan te tonen, geven de verzoekende partijen een opsomming van feiten die zich hebben voorgedaan in de eerste helft van de maand mei van 2014.

De Raad van State dient echter vast te stellen dat de feiten waarop de verzoekende partijen zich steunen - in hoofdzaak klachten van ouders - reeds dateren van de maand mei 2014 en derhalve niet van die aard zijn om een beroep op de uiterst dringende noodzakelijkheid te verantwoorden. Bovendien stellen de verzoekende partijen zelf dat de school sinds 2004 problemen ondervindt in verband met het lesgeven door de tussenkommende partij, wat nog meer een beroep op de uiterst dringende noodzakelijkheid ondergraaft.

10. Wat het mogelijk ontslag van de eerste verzoekende partij als directeur van de school betreft, dient te worden vastgesteld dat de eerste verzoekende partij zich op haar eigen toekomstig handelen beroept om te stellen dat de zaak hoogdringend is. Er kan met de eerste verzoekende partij worden meegegaan dat zij “oprecht zwaar getroffen is door het oordeel van het College van Beroep” aangezien zij “haar taak als directrice steeds heel erg ter harte [heeft] genomen”. Evenwel moet worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat “de inspanningen van de directie om middelen en tips aan te reiken lovenswaardig zijn”. Bijgevolg valt niet in te zien waarom dat moreel na-deel dat de eerste verzoekende partij door de bestreden beslissing ondervindt niet

integraal kan worden goedge maakt door een eventuele latere vernietiging van deze beslissing.

Het nadeel dat de tweede verzoekende partij door een ontslag van de eerste verzoekende partij zal ondervinden, is thans echter onzeker. Dat mogelijk ontslag, dat een afzonderlijk op zich staand rechtsoptreden is, vloeit trouwens niet voort uit de bestreden beslissing.

11. In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat een eventuele terugkeer van de tussenkomen de partij een erg negatieve impact zal hebben op het functioneren van het schoolteam en dit team zal demotiveren, moet worden vastgesteld dat dit enkel is gesteund op een verklaring van de eerste verzoekende partij en nergens door enig stuk wordt gestaafd.

12. Uit wat voorafgaat volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden aanvaard.

13. Er is niet voldaan aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

VII. Anonimisering

14. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt de eerste verzoekende partij dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet wordt opgenomen.

Dat verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. Het verzoek van Barbara Verlinden tot tussenkomst in het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 400 euro rolrecht, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de eerste verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juli 2015, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

De griffier

Bart Tettelin

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De voorzitter

Bruno Seutin